

NOTAT

15. marts 2010

J.nr. 2010-0002809

JAIC/SCH

Folketingets Europaudvalg og Folketingets Arbejds- markedsudvalg

Afgivelse af skriftligt indlæg i en fransk præjudiciel sag, C-477/09 Charles Defossez mod Christian Wiart m.fl. om løngaranti.

1. Indledning

Cour de Cassation i Frankrig har forelagt et spørgsmål om fortolkning af daværende artikel 8a og 9 i direktiv 80/987/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgivers insolvens, som ændret ved direktiv 2002/74/EF. Artikel 8a og 9 er siden i 2008 ændret til artikel 9 og 11 i det kodificerede direktiv 2008/94/EF.

Med det præjudicielle spørgsmål ønsker den forelæggende ret oplyst, om direktivet udelukkende giver en arbejdstager ret til at få sit tilgodehavende dækket af garantiinstitutionen i den medlemsstat, hvor arbejdstageren sædvanligvis udfører eller udførte sit arbejde, eller om arbejdstageren alternativt kan vælge at få sit tilgodehavende dækket af garantiinstitutionen i den medlemsstat, hvortil arbejdsgiveren har betalt bidrag i henhold til national lovgivning.

Artikel 8a, stk. 1, bestemmer, at såfremt en virksomhed, der har aktiviteter i mindst to medlemsstater, bliver insolvent, er det garantiinstitutionen i den medlemsstat, hvor arbejdstageren sædvanligvis udfører eller udførte sit arbejde, der skal dække betalingen af arbejdstagerens tilgodehavender. Artikel 8a, stk. 2, bestemmer, at omfanget af arbejdstagerens rettigheder fastslås i henhold til den lovgivning, der gælder for den pågældende garantiinstitution.

2. Sagens baggrund

Charles Defossez, der er bosat i Belgien, har anket en dom i en kassationssag.

Det fremgår af sagen, at Charles Defossez var beskæftiget som arbejdsformand og senere gruppechef på selskabet VPK's byggeplads i Belgien, først fra marts 1997 som ansat hos det franske selskab EBM med hjemsted i Quievrain i Belgien, og derefter fra september 2000 som ansat hos Sotimon, der tillige var et fransk selskab med hjemsted i Teteghem i Belgien. Charles Defossez blev afskediget i december 2003.

Efter at der blev indledt konkursbehandling af Sotimons bo i juni 2004, anlagde Charles Defossez sag ved Conseil de prud'hommes de Dunkerque, hvor han principalt nedlagde påstand om dækning i henhold til garantien hos Association pour la gestion du régime de garantie des créances des Salariés (AGS), som administreres af Centre de gestion et d'étude de l'AGS (CGEA) de Lille i Frankrig, og subsidiært i henhold til garantien hos Fonds de fermeture des entreprises de l'Office national

de l'emploi en Belgique. Dom i sagen blev afsagt den 31. januar 2008. Charles Defossez ankede dommen.

Charles Defossez har protesteret mod, at der ved dommen ikke gives ham medhold i påstanden om dækning i henhold til garantien hos CGEA de Lille.

3. Den danske interesse i sagen

Sagen har principiel betydning for Danmark, fordi sagen rejser spørgsmål om anvendelsen af artikel 8a i direktiv 80/987/EØF som ændret ved direktiv 2002/74/EF i en situation, hvor den indstævnte (franske) virksomhed har aktiviteter i to medlemsstater. Selvom klageren Charles Defossez er bosat og normalt er beskæftiget i Belgien, ønsker han at få løngarantien udbetalt fra den franske forsikring, som virksomheden betalte bidrag til, i stedet for fra den belgiske forsikring.

Det er de danske myndigheders opfattelse, at lønmodtageren ikke selv kan vælge hvilket lands garantiordning, der skal udbetale løngarantien, og at artikel 8a ikke åbner op for, at lønmodtageren kan vælge den mest favorable ordning. Efter ordlyden af artikel 8a, stk. 1, skal garantiinstitutionen i den medlemsstat, hvor arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde, dække betalingen af arbejdstagernes tilgodehavender.

Kommissionen har i forbindelse med artikel 8a's tilblivelse lagt vægt på, at dette i de fleste tilfælde vil svare til det sociale og sproglige område, som arbejdstagerne tilhører, og at garantiinstitutionen her normalt er den, som opkræver eller burde opkræve bidrag til finansiering af løngarantiordningen.

4. Regeringens stillingtagen

Efter artikel 8a i direktiv 80/987/EØF som ændret ved direktiv 2002/74/EF er det garantiinstitutionen i den medlemsstat, hvor arbejdstagerne sædvanligvis udøver deres lønnede beskæftigelse, der er kompetent med hensyn til betaling af disse arbejdstageres tilgodehavender.

Formålet med denne regel er navnlig at sikre, at lønmodtagere ikke bliver katebald mellem to forskellige staters garantiordninger.

Denne fortolkning gør garantiordningen enkel at administrere og sikrer en hurtig effektiv løngaranti til lønmodtagere, der rammes af arbejdsgivers insolvens mv.

Sverige forventes også at afgive skriftligt indlæg, og Finland overvejer at afgive indlæg i sagen.

Den danske regering finder på den baggrund, at der bør afgives et skriftligt indlæg i sagen.

Lønmodtagernes Garantifond og arbejdsmarkedets parter, DA, LO, vil blive inddraget i arbejdet med udformningen af indlægget.